

بررسی همه‌گیر شناسی اختلالهای روانی در شهر کاشان

حسن پلاهنج^{*}، دکتر مهدی نصر^{**}، دکتر محمد تقی براهنی^{***}، دکتر داود شاه محمدی^{****}

چکیده

هدف پژوهش حاضر تعیین میزان شیوع اختلالهای روانی در افراد ۱۵ ساله و بالاتر مناطق شهری شهرستان کاشان بود. در این پژوهش ۶۱۹ نفر (۳۲۲ زن و ۲۹۶ مرد) که با روش نمونه‌گیری خوشای تصادفی برگزیده شده بودند، با استفاده از پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سوالی (GHQ-28)^(۱) و مصاحبه بالینی براساس ملاکهای تشخیص DSM-III-R^(۲) مورد بررسی قرار گرفتند. نتایج نشان داد که میزان شیوع اختلالهای روانی بدون در نظر داشتن یک تشخیص روانپزشکی معین برسی قرار گرفتند. میزان شیوع اختلالهای خلقتی ۱۱/۷۵٪، اختلالهای اضطرابی ۱۱/۱۵٪ که اختلال اضطراب منتشر با ۲۲/۷۵٪ بوده است. میزان شیوع اختلالهای معرفی ۱۱/۷٪، اختلالهای اضطرابی ۱۱/۱٪ که اختلال اضطراب منتشر با ۰/۸٪ بالاترین میزان شیوع را به خود اختصاص داده است. همچنین اختلالهای تطبیق ۱/۶۲٪ و بیماریهای روان - تنفسی ۰/۹٪ بوده است. در این بررسی، ارتباط معنی داری بین متغیرهای سن، جنس، سطح تحصیلات، وضعیت تأهل، وضعیت اشتغال و سابقه بیماری روانی در خانواده افراد مورد بررسی، با میزان ابتلاء ایشان به بیماریهای روانی دیده شد. بررسی پایانی پرسشنامه سلامت عمومی - ۲۸ سوالی با روش بازآزمایی سطح معنی داری را بالاتر از ۱۰/۰٪ نشان داد. همچنین به علت بالا بودن حساسیت و ویژگی آزمون مشخص گردید که آزمون سلامت عمومی ۲۸ سوالی از اعتبار کافی برخوردار بوده و می‌تواند به عنوان یک ابزار غربالگری در بررسیهای همه‌گیر شناسی به کار رود.

کلید واژه: همه‌گیر شناسی، اختلال روانی، کاشان، پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سوالی

روانی و کیفیت زندگی نوین و دگرگون

تأثیر فشارهای روانی ناشی از زندگی نوین و دگرگون

در کشورهای در حال توسعه، حجم مشکلات رفتاری

شدن شرایط اجتماعی، سیاسی و اقتصادی در بهداشت

* کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، شهرکرد، چهارراه مولوی، مرکز بهداشت استان، واحد بهداشت روان.

** روانپزشک، عضو هیئت علمی و ریاست دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی ایران.

*** دانشیار روانشناسی دانشگاه تهران، استیتو روانپزشکی تهران، تهران، خیابان طالقانی، کوچه جهان، پلاک ۱.

**** روانپزشک، عضو هیئت علمی استیتو روانپزشکی تهران، تهران، خیابان طالقانی، کوچه جهان، پلاک ۱.

1- General Health Questionnaire-28 (GHQ-28)

2-Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (3th ed. Revised).

بخشی از تفاوتهاي موجود به روشهای شناسایي بیماران مربوط می‌شود. بهره‌گیری از روشهای پژوهشی یکسان و آزمونهای غربالگری معتبر و پایا روش کاملاً مناسبی برای از میان برداشتن تفاوتهاي یاد شده به نظر می‌رسد. به کار بردن این آزمونها دارای برتریهایی به شرح زیر است:

۱- به تعداد بیشتری از آزمونهای می‌توان دسترسی یافت - روش نسبتاً ارزانی است و وقت‌گیر نیست.

۲- این آزمونها عینی هستند و نمره گذاری افراد بر قضاوت ذهنی آنها متکی نمی‌باشد.

۳- مشکلات مربوط به بهره‌گیری از ملاکهای متفاوت بین مصاحبه‌گران وجود ندارد.

بررسیهای همه گیر شناسی مناطق مختلف کشورنشان می‌دهد که میزان شیوع اختلالهای روانی ۱۲/۵ تا ۱۶/۷٪ است. امید است بررسی حاضر که در مناطق شهری شهر کاشان انجام شده است توجه مسئولین و برنامه ریزان بهداشتی کشور را به مشکلات موجود در جوامع شهری جلب نموده و زمینه را برای پیشگیری این اختلالها فراهم نماید. هدف پژوهش حاضر بررسی همه گیر شناسی اختلالهای روانی در جمعیت ۱۵ سال و بالاتر شهر کاشان است.

روش پژوهش

طرح کلی^(۱) پژوهش: این بررسی از نوع بررسیهای توصیفی مقطعی است و به منظور همه گیر شناسی اختلالهای روانی در جمعیت شهری شهر کاشان انجام گردیده است.

آزمونهای پژوهش را ۶۱۹ نفر (۳۲۳ زن و ۲۹۶ مرد) از افراد ۱۵ ساله و بالاتر جمعیت شهر کاشان که به روش نمونه گیری خوشای برگزیده شده بودند، تشکیل می‌داد. جمعیت شهر کاشان و حومه بر اساس آمار

و روانی رو به فزونی است و بی توجهی به آن در ابعاد فردی، خانوادگی و اجتماعی اثرات سوء و غیر قابل جبرانی بر جای می‌گذارد. گروه زیادی از مراجعین به مراکز بهداشتی درمانی از مشکلات عاطفی و روانی رنج می‌برند. این گروه از بیماران غالباً از ناراحتیهای بدنی شکایت داشته و کارکنان بهداشتی قادر به تشخیص نشانه‌هایی که احتمالاً از مشکلات روانی ناشی می‌شوند، نیستند (شاه‌محمدی، ۱۳۶۹).

بر اساس گزارش سازمان جهانی بهداشت (۱۹۹۲)،^۲ از تمامی ناتوانیها، ناشی از اختلالهای روانی، روانی - اجتماعی و عصبی است و این موارد $\frac{1}{5}$ از کل مراجعین به مراکز بهداشت عمومی را تشکیل می‌دهند. برای مقابله با این مشکلات، دسترسی به اطلاعات جامع و مفید از میزان شیوع اختلالهای روانی در مناطق گوناگون کشور ضروری است. این اطلاعات می‌توانند برنامه‌های ملی بهداشت روانی را تقویت نمایند.

در دسترس نبودن آزمونهای استاندارد بیماریابی و مصاحبه‌های سازمان یافته تشخیصی مناسب که تهیه آن در کشور ما مراحل آغازین خود را سپری می‌کند، انجام بررسیها را با مشکلات جدی رویرو ساخته است.

اگرچه وجود بیماریهای روانی در جوامع مختلف از قرنهای پیش مورد تأیید قرار گرفته است، اما در طی قرن حاضر بود که روشهای آماری برای برآورد نمودن حجم این مشکلات مورد استفاده قرار گرفت. در گذشته بررسیهای همه گیر شناسی با مراجعت به پرونده‌ی بیماران در بیمارستانها انجام می‌شد. در این روش تنها افرادی به عنوان بیمار شناخته می‌شدند که سابقه بستری شدن در بیمارستان را داشته باشند. این روش از نظر برآورد شیوع واقعی بیماریها رضایت بخش نبود. چنانچه فلیکس و باورز^(۲) (۱۹۴۸، به نقل از گلد برگ^(۳) ۱۹۷۲) اشاره کرده‌اند، "پژوهشگران کنترلی بر فرآیند بیماریابی، ثبت موارد و حتی تشخیص نداشته‌اند و میزان شیوع بیماریها در بررسیهای گوناگون بسیار متفاوت برآورده شده است."

سیاهه مصاحبه بالینی بر اساس ملاکهای تشخیصی DSM-III-R توسط روانپژوه مورد مصاحبه قرار گرفتند و میزان شیوع یک ماهه اختلالهای روانی در نمونه مورد بررسی مشخص شد.

گفتنی است که در نمونه گیری ۶۸۵ نفر برگزیده شدند اما به دلایلی که در جدول ۱ نشان داده شده ۶۶ نفر از پژوهش کنار گذاشته شدند.

فروردين ماه ۱۳۷۳ طرح بیچریه کنی فلح کودکان ۱۸۱۹۵۷ نفر و بعد خانوارهای آن ۴/۷۳ نفر بوده است. این پژوهش در دو مرحله انجام شد. نخست از مجموع ۲۳ خوش ۱۰ خانواری ۶۱۹ نفر افراد ۱۵ سال و بالاتر خانوارها با استفاده از پرسشنامه سلامت عمومی - ۲۸ سوالی مورد ارزیابی قرار گرفتند. در مرحله دوم ۱۷۳ نفر که نمره بالاتر از نقطه برش بدست آورده اند با استفاده از

جدول ۱- علل و میزان افت آزمودنیها در مراحل گوناگون پژوهش

جمع	مرحله دوم پژوهش				مرحله اول پژوهش				علتهای حذف آزمودنیها
	زن	مرد	زن	مرد	زن	مرد	زن	مرد	
۲	-	۱	-	-	۱				مهاجرت
۳۵	۳	۵	۶	۲۱					عدم حضور موقتی در محل
۱۰	۱	-	۴	۵					عدم توانایی پاسخ به سوالات
									به علت کهولت سن و بیماری
۱۸	۴	۱۰	-	۴					عدم همکاری
۱	۱	-	-	-					کامل نبودن اطلاعات
۶۶	۹	۱۶	۱۰	۳۱					جمع

شده است. در این بررسی از روش ساده لیکرت^(۴) استفاده گردید.

سیاهه مصاحبه بالینی بر اساس ملاکهای تشخیصی DSM-III-R تنظیم شده و هدف آن بود که روانپژوهک با بررسی جامع و کامل همه ملاکهای مورد نظر با اطمینان بیشتر به تشخیص قطعی برسد. سیاهه یاد شده از ۵ بخش تشکیل شده است که عبارتند از:

۱- نشانه‌های بدنی

ابزار پژوهش را:

الف- پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سوالی (GHQ-28)،

ب- سیاهه مصاحبه بالینی بر اساس ملاکهای تشخیصی DSM-III-R، تشکیل می‌داد.

پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سوالی توسط گلدبرگ و هیلر^(۱) معرفی شده و دارای ۴ مقیاس فرعی می‌باشد و هر مقیاس ۷ پرسش دارد که عبارتند از:

۱- مقیاس الف: علایم جسمانی^(۲)

۲- مقیاس ب: علایم اضطرابی و اختلال خواب^(۳)

۳- مقیاس ج: کارکرد اجتماعی^(۴)

۴- مقیاس د: علایم افسردگی^(۵)

روشهای مختلفی برای نمره گذاری این آزمون پیشنهاد

1-Goldberg and Hiller	2-somatic symptoms
3-anxiety and sleep disorder	
4-social function	5-depression symptoms
6-Simple Likert	

روانی در نمونه مورد بررسی به تفکیک جنس ارائه شده است. همچنانکه مشاهده می‌شود میزان شیوع کلیه اختلالهای روانی با محاسبه یک تشخیص روانپزشکی برای بیماران ۲۳/۷۵٪ است (زنان ۳۱/۵٪ و مردان ۱۵/۲٪)، اختلالهای خلقی با ۱۱/۷۹٪ و اختلالهای اضطرابی با ۱۱/۱۵٪ بالاترین میزان شیوع را داشتند. در میان اختلالهای خلقی، اختلال افسردگی خوبی^(۸) با ۷/۵۹٪ و در میان اختلالهای اضطرابی، اختلال اضطراب مستشر با ۰/۸٪ شایع‌ترین اختلالها بودند. سایر اختلالهای شایع در نمونه مورد بررسی به ترتیب عبارت بودند از: اختلال افسردگی اساسی (۰/۴٪)، اختلالهای تطبیقی (۱/۶۲٪)، بیماریهای روان تنی (۰/۹۷٪)، اختلالهای روانی عضوی و اختلالهای شبه جسمی هر کدام با (۰/۰٪)، اختلالهای مربوط به خواب (۰/۴۸٪)، اختلالهای ناشی از مصرف داروهای روانگرداران، اسکیزوفرنیا و اختلالهای شخصیت هر کدام (۰/۰٪).

در این پژوهش، اختلالهای شبه جسمی بیماریهای روان تنی تنها در زنان و اختلالهای مربوط به مصرف داروهای روانگرداران، اسکیزوفرنیا و اختلالهای شخصیت در مردان مشاهده گردید، و در زمینه سایر اختلالها نیز میزان شیوع در زنان به مراتب بالاتر از مردان بود.

در این مطالعه بالاترین میزان شیوع در گروه سنی ۳۵-۴۴ ساله با ۳۹/۲٪ و کمترین میزان شیوع در گروه سنی ۱۵-۲۴ ساله با ۱۵/۲٪ بود. از نظر وضعیت تأهل، افراد متاهل با ۲۷/۲٪ بالاترین میزان شیوع و افراد مجرد با ۱۲٪ پایین‌ترین میزان شیوع را داشتند. از نظر سطح تحصیلات، بالاترین میزان شیوع در افراد بیسوساد و ۳۳/۷٪ پایین‌ترین میزان شیوع در افراد با تحصیلات

۱-X²

2-Student's t

3-Z

4-cut - off point

5-sensitivity

6-specificity

7-Overall Misclassification Rate

8- dysthymia

۲- نشانه‌های اضطرابی

۳- نشانه‌های خلقی

۴- نشانه‌های اختلالهای روانی عضوی

۵- نشانه‌های روان پریشی

برای ارزیابی پایابی پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸

سؤالی، مجموعاً ۸۰ نفر با فاصله زمانی یک هفته تا ده روز پس از آزمون اول دویاره مورد ارزیابی قرار گرفتند.

برای بررسی پایابی میاوه مصاحبه بالینی بر اساس ملاکهای تشخیصی DSM-III-R، سی نفر از بیماران مرکز روانپزشک شهید اسماعیلی تهران توسط دو نفر روانپزشک و بطور همزمان مورد ارزیابی قرار گرفتند. برای بررسی اعتبار پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سوالی یک بررسی مقدماتی انجام شد و نقطه بررس آزمون تعیین گردید.

برای تجزیه و تحلیل داده‌های پژوهش از آمار توصیفی، آزمونهای آماری "خی دو"^(۱)، "تی"^(۲) و "زد"^(۳) استفاده شده است.

یافته‌های پژوهش

الف) اعتباریابی و بررسی پایابی پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سوالی در شهر کاشان.

به منظور اعتباریابی پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سوالی در شهر کاشان، سه خوش ۱۰ خانواری به تصادف برگزیده شده مجموعاً ۸۰ نفر مورد ارزیابی قرار گرفتند. تاییج نشان داد که بهترین نقطه بررس^(۴) در مردان با روش نمره گذاری ساده لیکرت نمره ۲۲ می‌باشد. حساسیت^(۵)، ویژگی^(۶) و میزان کلی اشتباه طبقه بندی^(۷) به ترتیب ۰/۸۸٪، ۰/۷۸٪ و ۰/۷۹٪ بود. بهترین نقطه بررس در زنان نمره ۲۱، ۰/۸۸٪، ۰/۱۹٪ و ۰/۱۶٪ بود. بررسی پایابی پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سوالی با بهره گیری از ضریب همبستگی پرسون پایابی آزمون رادر سطح ۰/۹۱ نشان داد. ب) بررسی میزان شیوع اختلالهای روانی در شهر کاشان. در جدول شماره ۲ میزان شیوع یک ماهه اختلالهای

جدول ۲: میزان شیوع یک ماهه اختلالهای روانی در نمونه مورد بررسی بر اساس ملاکهای تشخیصی DSM-III-R
به تفکیک جنس

کل	جنس						کد تشخیص	اختلالهای روانی		
	مردان			زنان						
	%	فراوانی	%	فراوانی	%	فراوانی				
۲۳/۷۵	۱۴۷	۱۵/۲	۴۵	۳۱/۵	۱۰۲	-	-	کلیه اختلالهای روانی*		
۱۱/۱۵	۶۹	۶/۴۲	۱۹	۱۵/۴۷	۵۰	-	-	اختلالهای اضطرابی		
۸/۰۸	۵۰	۴/۱	۱۲	۱۱/۷	۳۸	۳۰۰/۰۲	-	اختلال اضطراب متشر		
۰/۹۷	۶	۰/۶۸	۲	۱/۲	۴	۳۰۰/۳۰	-	اختلال وسواس - اجباری		
۰/۳۲	۲	-	-	۰/۶	۲	۳۰۰/۲۹	-	اختلال ترس ساده		
۰/۴۸	۳	۰/۳۴	۱	۰/۶	۲	۳۰۰/۲۳	-	اختلال ترس اجتماعی		
۰/۸۱	۵	۱/۰۰	۳	۰/۶	۲	۳۰۰/۰۱	-	اختلال پانیک بودن گذر هر ای		
۰/۸۱	۵	۱/۰۰	۳	۰/۶	۲	۳۰۰/۸۹	-	اختلال استرس پس از ضربه		
۱۱/۷۹	۷۳	۶/۴۲	۱۹	۱۶/۷	۵۴	-	-	اختلالهای خلقی		
۷/۵۹	۴۷	۴/۴	۱۳	۱۰/۵	۳۴	۳۰۰/۴۰	-	اختلال افسرده خلقی		
۴/۲۰	۲۶	۲/۰۰	۶	۶/۲	۲۰	۲۹۶/۲	-	اختلال افسردگی اساسی		
۱/۶۲	۱۰	۱/۳۵	۴	۱/۸۶	۶	-	-	اختلالهای تطابق		
۰/۶۵	۴	۰/۶۸	۲	۱/۲	۴	۳۰۹/۲۴	-	اختلال تطابق همراه با خلق مضطرب		
۰/۸۱	۵	۰/۶۸	۲	۰/۹	۳	۲۹۴/۸۰	-	اختلال اضطراب عضوی		
۰/۸۱	۵	-	-	۱/۵	۵	۳۰۰/۸۱	-	اختلال جسمانی شدن		
۰/۴۸	۳	۰/۳۴	۱	۰/۶۲	۲	۳۰۷/۴۲	-	اختلال بیخوانی اولیه		
۰/۱۶	۱	۰/۳۴	۱	-	-	۳۰۴/۰۰	-	اختلالهای مربوط به مصرف مواد		
۰/۱۶	۱	۰/۳۴	۱	-	-	۲۹۵/۳	-	اسکیزوفرنیا (پارانوئید)		
۰/۹۷	۶	-	-	۱/۹	۶	۳۱۶/۰۰	-	بیماریهای روانی		
۰/۱۶	۱	۰/۳۴	۱	-	-	۳۰۱/۸۲	-	اختلال شخصیت اجتنابی		

* برخی از بیماران بیش از یک تشخیص داشته‌اند.

چون سن، جنس، سطح تحصیلات، وضعیت اشتغال و سابقه بیماری روانی در خانواده با ابتلاء به اختلالهای روانی بستگی آمد. اما ارتباط بین بعد خانوار و ابتلاء به اختلالهای روانی معنی دار نبود.

نتایج نشان داد که تنها ۱۲/۳٪ از بیماران جهت درمان

لیسانس و بالاتر ۱/۷٪ دیده شد. بررسی وضعیت اشتغال نمونه مورد بررسی نشان داد که بالاترین میزان شیوع در کارمندان ۱/۳۹٪ و پایین‌ترین میزان شیوع در کشاورزان ۰/۵٪ می‌باشد.

در این پژوهش ارتباط معنی داری بین متغیرهای

جدول ۳. توزیع فراوانی مطلق و نسبی فشارهای روانی مؤثر در بروز بیماریهای روانی

%	فراوانی	فشارهای روانی
۱۰/۹	۱۶	اختلافات خانوادگی
۸/۸	۱۳	فوت یکی از نزدیکان
۶/۱	۹	مفقود شدن یا شهادت بستگان
۶/۱	۹	تصادف و سوانح
۴/۹	۷	وقایع ناگوار و بیماری بستگان
۲	۲	زایمان
۲	۲	ازدواج
۲	۲	مهاجرت
۲	۳	بیکاری
۱/۴	۲	موج انفجار
۱/۴	۲	ورشکستگی مالی
۵۲/۴	۷۷	وجود نداشته است
۱۰۰	۱۴۷	جمع کل

به روانپردازی مراجعه کرده‌اند. ۵/۴۳٪ به پزشکان عمومی و سایر متخصصان و ۷/۰٪ به درمانگران ستی مراجعه کرده بودند و ۵/۴۳٪ برای درمان اقدامی ننموده بودند.

بررسی شاخصهای اعتبار سیاهه مصاحبه بالینی براساس ملاک‌های تشخیصی DSM-III-R نشان داد که حساسیت و ویژگی به ترتیب ۸۴٪ و ۹۷٪ است. بررسی پایایی این سیاهه نشان داد که توافق بین دو نفر روانپردازی ۸۳٪ است.

جدول ۳ فشارهای روانی مؤثر در بروز بیماری را نشان می‌دهد. بررسی نتایج نشان داد که اختلافات خانوادگی با ۹/۱۰٪ بیشترین و موج انفجار و ورشکستگی مالی هرکدام با ۱/۴٪ کمترین اهمیت را در بروز بیماری داشته‌اند. ۵۲/۴٪ از بیماران هیچگونه فشار روانی راگزارش نکردند.

جدول ۴ میانگین و انحراف معیار مقیاسهای ۴ گانه پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سؤالی را در افراد مورد بررسی نشان می‌دهد. انجام آزمون آ بر روی میانگین کل نمرات در زنان و مردان نشان داد که تفاوت مشاهده شده در مطیع ۱٪ معنی دار است و در همه مقیاسها میانگین نمرات زنان بالاتر از میانگین نمرات مردان بوده است.

جدول ۴. میانگین و انحراف معیار نمرات افراد مورد بررسی بر حسب مقیاسهای پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سؤالی جنسیت (N=۶۱۹).

مقیاسها	زن	مرد	جنسيت			
			كل		میانگین	
			۱۱/۹۸	۱۴/۱۹	۱/۶۴	۲/۷۴
نشانه‌های بدنی	۵/۲۹	۳/۹۱	۴/۳۳	۲/۸۴	۳/۲۷	۳/۵۹
علایم اضطرابی	۴/۷۶	۴/۲۰	۳/۸۲	۳/۰۵	۲/۸۰	۳/۸۲
کارکرد اجتماعی	۶/۹۱	۲/۱۶	۶/۷۱	۲/۱۲	۶/۴۸	۲/۱۵
نشانه‌های افسردگی	۲/۶۷	۳/۸۳	۲/۱۸	۲/۷۴	۱/۶۴	۳/۳۹
كل	۱۹/۶۳	۱۱/۹۸	۱۷/۳	۸/۶۴	۱۴/۱۹	۱۰/۸۶

بحث در نتایج

بررسیهای واسکوئز - بارکوئز و همکاران (۱۹۸۶) با ۲۳/۲ درصد، واسکوئز - بارکوئز و همکاران (۱۹۸۷) با ۲۴ درصد، سیسیلیانی^(۱۰) و همکاران (۱۹۸۸)، به نقل از مارینو^(۱۱)، ۱۹۹۰ با ۲۲/۷ درصد و هوولی فیلد^(۱۲) و همکاران (۱۹۹۰) با ۲۲/۸ درصد نزدیک است.

در این پژوهش میزان شیوع اختلالهای روانی در زنان بطور معنی داری بیش از مردان بود و نتایج پژوهش‌های باش (۱۳۴۱)، به نقل از داویدیان (۱۳۵۲)، باقری یزدی (۱۳۷۳)، بهادرخان (۱۳۷۲)، کوکبه (۱۳۷۲)، جاویدی (۱۳۷۲)، بینگتون^(۱۳) و همکاران (۱۹۸۱) واسکوئز - بارکوئز و همکاران (۱۹۸۷)، رجیر^(۱۴) و همکاران (۱۹۸۸) را تأیید می‌کند. در این بررسی میزان شیوع کلیه اختلالهای روانی در زنان ۲/۳۱٪ بود که به پژوهش برآون و هاریس (۱۹۷۸) با ۳٪ در شهر لندن نزدیک است.

در این پژوهش بیشترین میزان شیوع در گروه سنی ۳۵ تا ۴۴ ساله و پایین ترین میزان شیوع در گروه سنی ۱۵ تا ۲۴ ساله بود که با الگوی مشاهده شده در کشورهای توسعه یافته مطابقت ندارد. اما نتایج مطالعات باقری یزدی (۱۳۷۳) و جاویدی (۱۳۷۲) را تأیید می‌کند. احتمالاً پایین بودن سن ازدواج و تأثیر تأهل در شیوع بالای اختلالهای روانی در ایران از عواملی است که باعث تفاوت در الگوی یاد شده گردیده است.

در این پژوهش افراد بی سواد و کم سواد با ۷/۳٪ و افراد با تحصیلات لیسانس و بالاتر با ۱/۷٪ به ترتیب بالاترین و پایینترین میزان شیوع را داشتند و نتایج پژوهش‌های واسکوئز - بارکوئز و همکاران (۱۹۸۷)، کارتا و همکاران (۱۹۹۱)، باقری یزدی (۱۳۷۳) و جاویدی

نتایج پژوهش میزان شیوع اختلالهای روانی در نمونه مورد بررسی را ۲۳/۷۵٪ نشان داد که از میزان شیوع اختلالهای روانی در بررسی داویدیان و همکاران (۱۳۵۲) با ۲/۴۳٪، شور^(۱۵) و همکاران (۱۹۷۳) با ۵٪ و جلیلی و داویدیان (۱۳۷۰) با ۵٪ بطور چشمگیری کمتر است. در بررسیهای کلستون^(۱۶)، ۱۹۱۱، به نقل از گلد برگ، ۱۹۷۲، اسن - مولر^(۱۷)، ۱۹۵۶، کول^(۱۸) و همکاران (۱۹۵۷) و لیگتون^(۱۹) و همکاران (۱۹۶۳) که از مصاحبه‌های غیر استاندارد استفاده کردند و بیماریابی توسط روانپزشک انجام شده بود میزان شیوع بسیار بالایی را گزارش کردند. احتمالاً تفاوت موجود بین پژوهش حاضر و بررسیهای یاد شده ناشی از ابزار پژوهشی متفاوت و روش‌های مختلف پژوهش می‌باشد.

در بررسیهایی که در سال ۱۳۷۲ توسط باقری یزدی (۱۳۷۳)، بهادرخان (۱۳۷۲)، کوکبه (۱۳۷۲) و جاویدی (۱۳۷۲) در مناطق مختلف کشور انجام شده است، میزان شیوع اختلالهای روانی بین ۱۲/۵٪ تا ۱۶/۷٪ بوده است. شیوع بالاتر اختلالهای روانی در این پژوهش نسبت به بررسیهای یاد شده احتمالاً ناشی از ابزار پژوهشی متفاوت، روش‌های مختلف شناسایی بیماران و وضعیت اقتصادی - اجتماعی مناطق مذبور که همه موارد مناطق روستایی بوده است می‌باشد. در بررسیهای باش^(۲۰) نیز که در سالهای ۱۳۴۱ و ۱۳۴۷ که به ترتیب در مناطق روستایی و شهری استان فارس انجام شد، میزان شیوع اختلالهای روانی در شهر شیراز نزدیک به دو برابر مناطق روستایی استان فارس بوده است. نتایج پژوهش حاضر به نتایج پژوهش باش و باش (۱۹۷۴) در شهر شیراز با میزان شیوع ۱۸/۶۴٪ نسبتاً نزدیک است. نتایج بررسیهای برآون و هاریس^(۷) (۱۹۷۸)، بلیزز^(۸) (۱۹۸۵) و واسکوئز - بارکوئز^(۹) و همکاران (۱۹۸۲) را در رابطه با شیوع بالای اختلالهای روانی در مناطق شهری نسبت به مناطق روستایی تأیید می‌کند. افزون بر آن به نتایج

1-Shore	2-Clouston
3-Essen - Moller	4-Cole
5-Leighton	6-Bash
7-Brown & Harris	8-Blazer
9-Vazquez-Barquero	10-Sicilliani
11-Marino	12-Hollifield
13-Bebbington	14-Regier

منابع

- باقری یزدی، سید عباس (۱۳۷۳). بررسی همه گیر شناسی اختلالهای روانی در مناطق روستایی میبد - یزد. اندیشه و رفتار، سال اول، شماره ۱.
- بسهادر خان، جواد (۱۳۷۲). بررسی همه گیر شناسی اختلالهای روانی در مناطق روستایی گناباد - خراسان. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته روانشناسی بالینی. انتیتو روانپزشکی تهران.
- جاویدی، حجت ... (۱۳۷۲). بررسی همه گیر شناسی اختلالهای روانی در مناطق روستایی مرودشت فارس. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته روانشناسی بالینی، انتیتو روانپزشکی تهران.
- جلیلی، احمد و داویدیان، هاراطون (۱۳۷۰). بررسی اپیدمیولوژیک بیماریهای روانی در یک روستا در حاشیه کویر. خلاصه مقالات سومین کنگره پژوهش‌های روانپزشکی و روانشناسی در ایران، آذر ماه ۱۳۷۰.
- داویدیان، هاراطون. ایزدی، سیروس. معتبر، منصور و نهادیان، وارتکس (۱۳۵۲). بررسی مقدماتی درباره شیوع بیماریهای روانی در منطقه بحر خزر (شهرستان رودسر - ۱۳۵۰).
- شاه محمدی، داود (۱۳۶۹). ادغام بهداشت روانی در مراقبتهاي بهداشتی اولیه در روستاهای شهرکرد، (۱۳۶۸-۶۹). اداره کل مبارزه با بیماریها.
- کوکبه، فرج (۱۳۷۲). بررسی همه گیر شناسی اختلالهای روانی در مناطق روستایی آذربایجان شرقی. پایان نامه کارشناسی ارشد، رشته روانشناسی بالینی. انتیتو روانپزشکی تهران.

Bash, K. W., & Bash Liechti, J. (1974). Studies on the epidemiology of neuropsychiatric disorders among the population of the city of shiraz, Iran. *Social psychiatry*, 9, 163-171.

در این بررسی میزان شیوع کلیه اختلالهای روانی در زنان $\frac{۳۱}{۲}\%$ بود که به پژوهش بروون و هاریس (۱۹۷۸) با ۳۳% در شهر لندن نزدیک است.

(۱۳۷۲) را تأیید می‌کند.

یافته‌های پژوهش نشان داد که $۳۹/۱\%$ افرادی که دچار مشکلات روانی - رفتاری بودند کارمند بوده‌اند که بیشترین درصد شیوع اختلالهای روانی را به خود اختصاص داده‌اند. نتایج بالا با نتایج پژوهش‌های انجام شده در مناطق روستایی کشور متفاوت است و نتایج پژوهش واسکوئز - بارکوئز (۱۹۸۲) در زمینه ارتباط اختلالهای روانی و مشکلات شهر شینی را تأیید می‌کند. در این پژوهش ارتباط معنی داری بین وضعیت تأهل و ابتلاء به اختلالهای روانی بدست آمد و افراد متاهل بالاترین میزان شیوع را داشتند. این یافته‌ها نتایج مطالعه واسکوئز و بارکوئز و همکاران (۱۹۸۲) را تأیید می‌کند. در پایان نکته‌های زیر به عنوان محدودیتهای پژوهش بیان می‌شود:

- با توجه به اینکه پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سؤالی اختلالهای تک علالمتی را سرند نمی‌کند، احتمالاً تعدادی از افراد مبتلا به این اختلالها در مرحله اول پژوهش سرند نشده‌اند.
  - پرسشنامه سلامت عمومی ۲۸ سؤالی برای سرند اختلالهای روانی غیر روان پریش طراحی شده است بنابراین نتایج بدست آمده در رابطه با اختلالهای روان پریشی معتبر نیست.
  - این پژوهش تنها برای منطقه شهری کاشان تعمیم‌پذیر است و در تعمیم نتایج به سایر مناطق استان اصفهان و کشور باید با احتیاط عمل شود.
- پیشنهاد می‌شود برای افراد بیساد و کم سواد از آزمونهای دوگزینه‌ای استفاده شود

67-72.

Regier, D. A., Boyd, J. H., Bruce, J. D., & Rae, D. S. (1988). One month prevalence of mental disorders in the United States. *Archives of General Psychiatry*, 45, 977-86.

Robins, L. N. (1978). Psychiatric epidemiology. *Archives of General Psychiatry*, 35, 697-702.

Shore, J. H., Kinzie, J. D., Hampson, J. L. & Pattison, S. M. (1973). Psychiatric epidemiology of an Indian village. *Psychiatry*, 36: 70-81.

Vazquez-Barquero, J. L., Munoz, P. E. & Madoz Jaurgui, V. (1982). The influences of the process of urbanization on the prevalence of neurosis. *Acta Psychiatrica Scandinavica*, 65, 161-170.

Vazquez-Barquero, J. L., Diez-Manrique, J. F., Pena, C., Quintanal, R. G. & Labrador Lopez, M. (1986). Two stage design in a community survey. *British Journal of Psychiatry*, 149, 88-97.

Vazquez-Barquero, J. L. (1987). A community mental health survey in Cantabria. *Psychological Medicine*, 17, 227-41.

World Health Organization (1992). *Epidemiology of Schizophrenia*. Geneva: WHO.

World Health Organization (1992). *The ICD-10 Classification of Mental and behavioural disorders*. Geneva: WHO.

Bebbington, P., Harry, J., Tennant, C., Sturt, E., & Wing,

J. K. (1981). Epidemiology of mental disorders in Camberwell. *Psychological Medicine*, 11, 561-579.

Blazer, D. (1985). Psychiatric disorders: a rural urban comparison. *Archives of General Psychiatry*, 42, 651-660.

Brown, G. W., & Harris, T. (1978). Social origins of depression: *A Study of Psychiatric disorder in women*. London: Taristock.

Carta, M. G., Capiniell, B., Morosini, P. L. , & Rudas, N. (1991). Prevalence of mental disorders in Sardinia: a Community study in a inland mining district. *Psychological Medicine*, 21, 1061-71.

Cole, N. J., Branch, C. H. H., & Shaw, D. M. (1957). Mental illness. *Archive Neurology Psychiatry*, 77, 393-9.

Essen-Moller, E. (1956). Individual traits and morbidity in a Swedish rural population. *Acta Psychiatrica Scandinavica*. Supplement 100,5-160.

Goldberg, D. P. (1972). *The detection of Psychiatric illness by questionnaire*. London: Oxford University Press.

Hollifield, M., Katon, W., Spain, D. & Pule, L. (1990). Anxiety and depression in a village in Lesotho,Africa: a comparison: with the united states. *British Journal of Psychiatry*, 156, 343-50.

Leighton, D. C., Harding, J. S., Macklin, D. B., Hughes, C. C., and leighton, A. H. (1963). Psychiatric findings of the Stirling county study. *American Journal of Psychiatry*, 119, 1021-6.

Marino, S., Bellantuono, C., & Tansella, M. (1991). Psychiatric morbidity in general practice in Italy. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*, 25,

